

Citatų skyryba

	<i>Klaidingos skyrybos pvz.</i>	<i>Taisyklingos skyrybos pvz.</i>
Citatų skyryba sakinio pabaigoje		
<p>Kai citatą sudaro atskiras sakinyš ar keli sakiniai, po įvardinių žodžių dedamas dvitaškis, o citata (pradedama rašyti didžiąja raide) paprastai rašoma toje pačioje eilutėje. Sakinio galo ženklai citatos sakinio pabaigoje rašomi prieš uždaromąsias kabutes.</p> <p>Šauktukas citatos pabaigoje turėtų likti, šiuo atveju tai intonacijos ženklas. Nei buvusios, nei rengiamos taisyklės dviejų ženklų dvitaškiu skiriamose citatose nenumato.</p>	<p><i>Pirmasis segmentas prasideda žodžiais: „Jiedu atsiskyrė labai draugiškai.“.</i></p> <p><i>Lyg save ramindamas vyras teigia, jog: „Kitą kartą jis būsiąs atsargesnis!“.</i></p> <p><i>Vyras norėdamas parodyti savo orumą sušunka: „Tamsta, čia mano garbės klausimas!“.</i></p>	<p><i>Ciceronas sakė: „Įžangai reikia kuo daugiau svarumo ir kuo mažiau spindesio.“</i></p> <p><i>Šiandien klausia manęs: „Kur buvai?“</i></p> <p><i>Lengva pasakyti: „Kirsk sau...“</i></p> <p><i>Vyras norėdamas parodyti savo orumą sušunka: „Tamsta, čia mano garbės klausimas!“</i></p>
<p>Vietoj praleistos ilgesnės teksto dalies turi būti rašomas kupiūros ženklas.</p> <p>Sakinio pradžioje ir pabaigoje kupiūra gali būti žymima: [...] <...> (...) /.../ ...</p> <p>Sakinio viduryje kupiūra gali būti žymima: [...] <...> (...) /.../ (daugtaškis sakinio viduryje netinka, laikomas klaida).</p> <p>Jei kas praleista, tinka ženklas <...>, tačiau citatos pradžioje jis nebūtinai (klaida nelaikome).</p> <p>Po <i>perlus</i> taško jau nereikia, nes citata nepilna. Nebereikia, net jei buvo citatos pabaiga, nes tai į sakinio sudėtį įeinanti citata.</p> <p>Jei netinka kablelis, galima dėti brūkšnį. Taip, visi nurodyti atvejai yra galimi.</p>	<p><i>Vyras ilgai svajoja apie ją, o užmigęs sapnuoja, kad sunkiai ieško pamesto panelės perlo („<...> gaudo rieškučiomis Pietų vandenynė perlus.“).</i></p>	<p><i>Vyras ilgai svajoja apie ją, o užmigęs sapnuoja, kad sunkiai ieško pamesto panelės perlo („gaudo rieškučiomis Pietų vandenynė perlus“).</i></p> <p><i>Vyras ilgai svajoja apie ją, o užmigęs sapnuoja, kad sunkiai ieško pamesto panelės perlo („<...> gaudo rieškučiomis Pietų vandenynė perlus“).</i></p> <p><i>Vyras ilgai svajoja apie ją, o užmigęs sapnuoja, kad sunkiai ieško pamesto panelės perlo – „gaudo rieškučiomis Pietų vandenynė perlus“.</i></p> <p><i>Vyras ilgai svajoja apie ją, o užmigęs sapnuoja, kad sunkiai ieško pamesto panelės perlo – „gaudo rieškučiomis Pietų vandenynė perlus“.</i></p>
<p>Pabaigoje nereikia kupiūros ženklo, net ir daugtaškio gali nebūti, tačiau klaida nelaikome.</p>	<p><i>Antrasis segmentas prasideda žodžiais: „Išaušus ir visą dieną <...>“.</i></p>	<p><i>Antrasis segmentas prasideda žodžiais: „Išaušus ir visą dieną...“</i></p> <p><i>Šiame segmente laikas pasikeičia („Išaušus ir visą dieną“).</i></p> <p><i>Antrasis segmentas prasideda žodžiais: „Išaušus ir visą dieną <...>“</i></p> <p>Nėra varianto be dvitaškio, kaip sakinio dalies (ir be skliaustų). Ar tiesiog nenorėta pateikti?</p>
<p>Cituojant skliaustuose visą sakinį</p>		<p><i>Valdininkas šiandien kitoks nei įprastai („<...> visas išblyškęs.</i></p>

<p>atsiranda du ženklai sakinio pabaigoje. Po skliausto taškas būtinai, skliaustuose prieš kabutes nelaikyti klaida, jei taško nėra.</p> <p>Pritariu. Taškas viduje gali atsirasti nebent siekiant citatos autentiškumo.</p>		<p><i>Niekas jo nė pažinti negalėjo.“).</i></p> <p><i>Valdininkas šiandien kitoks nei įprastai („<...> visas išblyškęs. Niekas jo nė pažinti negalėjo“).</i></p>
---	--	--

Citatos pabaigos ženklai, kai citata - sakinys įsiterpusi į kitą sakinį

<p>Citata, sudaranti autoriaus sakinio dalį, rašoma toje pačioje eilutėje, ji pradama mažąja raide (galima ir didžiąja, klaida nelaikome). Jei citata sudaro sakinio dalį, tai, <u>būdamą tam tikra dalis, citata neturi pabaigos ženklo – taško.</u></p> <p>Citata, sudarydama autoriaus sakinio dalį, negali būti rašoma po dvitaškio (jei nekonstruojamas sudėtinis paremiamasis sakinyš iš autoriaus kalbos ir citatos). Klaustukas, šauktukas ir daugtaškis tik būdami sakinio gale (t. y. kai jie yra <u>sakinio galo</u> ženklai) atstoja tašką. Sakinio galo ženklai rašomi sakinio pabaigoje.</p>	<p><i>Kodėl J.V.Gėtė teigia: „Žmogus per klystkelius suranda tikrą kelią.“ ?</i></p>	<p><i>Kodėl J. V. Gėtė teigia „[Ž / ž]mogus per klystkelius suranda tikrą kelią“?</i></p> <p><i>Šitą pažadą pakartojo apaštalas Paulius, sakydamas, kad „visi esame viena duona ir vienas kūnas“.</i></p> <p><i>Ar šitą pažadą pakartojo apaštalas Paulius, sakydamas, kad „visi esame viena duona ir vienas kūnas“?</i></p> <p><i>Šitą pažadą pakartojo apaštalas Paulius, sakydamas, kad „visi esame viena duona ir vienas kūnas“!</i></p>
<p>Kai cituojamas tik mažas gabaliukas ir (arba) citata sudaro autoriaus sakinio dalį, perkelti po citatos esančio skyrybos ženklo nereikia (laikome klaida).</p>	<p><i>Jis negali tuo patikėti („<...> dar užmetė akį į sąskaitą.“), tačiau viliasi, kad ji būtų jo.</i></p> <p><i>Pagal merginos pasakojimą, perlas buvo „šeimyninis, iš prosenelės paveldėtas“ ir „tokio didumo!“.</i></p> <p>Naujose taisyklėse toks variantas yra numatytas, tik tie patys ženklai po kabučių nekartojami.</p>	<p><i>Jis negali tuo patikėti („dar užmetė akį į sąskaitą“), tačiau viliasi, kad ji būtų jo.</i></p> <p><i>Jis negali tuo patikėti, „dar užmetė akį į sąskaitą“, tačiau viliasi, kad ji būtų jo.</i></p> <p><i>Pagal merginos pasakojimą, perlas buvo „šeimyninis, iš prosenelės paveldėtas“ ir „tokio didumo“.</i></p>
<p>Sakinio pabaigos ženklo (šiuo atveju – taško) nereikia. Citata sudaro autoriaus sakinio dalį.</p> <p>Jei cituojamo sakinio gale yra emocinis ženklas ar citata nutrūksta, vartotini atitinkami ženklai. Klaustukas galėtų būti rašomas, nes yra klausimo ženklas (tik sakinio gale jis atstoja tašką).</p>	<p><i>Sakinys „Eisim jau.“ atskleidžia...</i></p>	<p><i>Sakinys „Eisim jau“ atskleidžia...</i></p> <p><i>Sakinys „Ar eisim jau?“ atskleidžia...</i></p> <p><i>Sakinys „Eik sau!“ atskleidžia...</i></p> <p><i>Sakinys „Eisim, sesule, <...>“ atskleidžia...</i></p>

<p>Cituojant tiesioginę kalbą, kabutėse brūkšnių rašyti nereikia.</p>	<p><i>Regis, jog protagonistas įsižeidžia („ – Palauk, tu pirkly! Tyčiotis iš žmonių...–“), todėl asmeniškai pasikviečia auksakalį Bambuškiną į „aukštą įstaigą“.</i></p> <p><i>Vyras norėdamas parodyti savo orumą sušunka: „–Tamsta, čia mano garbės klausimas!“.</i></p>	<p><i>Regis, jog protagonistas įsižeidžia („Palauk, tu pirkly! Tyčiotis iš žmonių“), todėl asmeniškai pasikviečia auksakalį Bambuškiną į „aukštą įstaigą“.</i></p> <p><i>Vyras norėdamas parodyti savo orumą sušunka: „Tamsta, čia mano garbės klausimas!“</i></p>
<p>Probleminiai atvejai Citavimas, kai eilėraštis be skyrybos ženklų. Pagal citavimo taisyklės reikėtų taško prieš kabutes, bet eilėraščių apskritai sudaro vienas sakiny, vadinasi, iškraipyti autorės skyrybos negalima. Tekstas nutraukiamas, todėl tiktų teksto praleidimo (kupiūros) žymėjimas prieš kabutes, jis reikštų ir teksto pabaigos ženklą, todėl taško po kabučių nereikėtų.</p>	<p><i>Prieš lyrinio subjekto akis iškyla laiko naikinančią galią simbolizuojantys vijokliai: „Vijokliai jau apveja šaudymo angą / ir kino teatro duris“.</i></p> <p><i>Prieš lyrinio subjekto akis iškyla laiko naikinančią galią simbolizuojantys vijokliai: „Vijokliai jau apveja šaudymo angą / ir kino teatro duris <...>“. Taigi galima nuspėti, kad...</i></p>	<p><i>Prieš lyrinio subjekto akis iškyla laiko naikinančią galią simbolizuojantys vijokliai: „Vijokliai jau apveja šaudymo angą / ir kino teatro duris <...>“. Taigi galima nuspėti, kad...</i></p> <p>Naujose taisyklėse daugtaškiu (be skliaustų) žymėti kupiūrą nerekomenduojama dėl dviprasmiškumo (autentiškas citatos daugtaškis ar kupiūros daugtaškis). O taškas pagal bendrąją taisyklę ir turėtų būti.</p>
<p>Kai skyrybą komplikuoja stiliaus nesklaidumai. Citata yra sakinio dalis, tai rodo įterpinys. Patartina: 1) taisyti sakinio pradžią, 2) palikus įterpinį plėsti pagrindinį sakinį koku nors teiginiu.</p>	<p><i>Kaip rašo autorė: „Tarytum upę / pakreipę mane negailestinga epocha.“</i></p> <p><i>Arba, anot autorės: „.....“</i></p>	<p><i>Autorė rašo: „Tarytum upę / pakreipę mane negailestinga epocha.“</i></p> <p><i>Filosofas Leonidas Donskis pasakė: „Žmogus, kuris gali rinktis savo gyvenimo kelią, yra pats turtingiausias visame pasaulyje.“</i></p> <p><i>Filosofas Leonidas Donskis pabrėžia būtinybę savarankiškai spręsti, anot jo, „žmogus, kuris gali rinktis savo gyvenimo kelią, yra pats turtingiausias visame pasaulyje“.</i></p> <p><i>Filosofas Leonidas Donskis yra pasakęs, kad „žmogus, kuris gali rinktis savo gyvenimo kelią, yra pats turtingiausias visame pasaulyje“.</i></p>
<p>Kai tekstas yra perpasakojamas, kabutės nerašomos.</p>		<p><i>Yra toks P.Coelho pasakojimas. Kartą pas išminčių atėjo jaunuolis ir...</i></p>
<p>Ilgesnė citata gali būti pradedama nauja pastraipa. Prozos tekstas, cituojamas naujoje pastraipoje, gali būti skiriamas ir kabutėmis.</p> <p>Eiliuotas tekstas skiriamas arba kabutėmis, arba tik grafiškai.</p>		<p><i>Yra toks P.Coelho pasakojimas:</i></p> <p><i>„Kartą pas išminčių atėjo jaunuolis ir...“</i></p>

